

55 - LIX.

61

HONORI ET FE- LICITATI NUPTIA- RUM

PAULI HELVVICHII

Hohenst. Civis & Bibliopolæ VVitteberg.
Ornatissimi,

E T

MARIAE PHILIPPI OLEARII,

Civis ibidem honestissimi Filiæ,
Virginis:

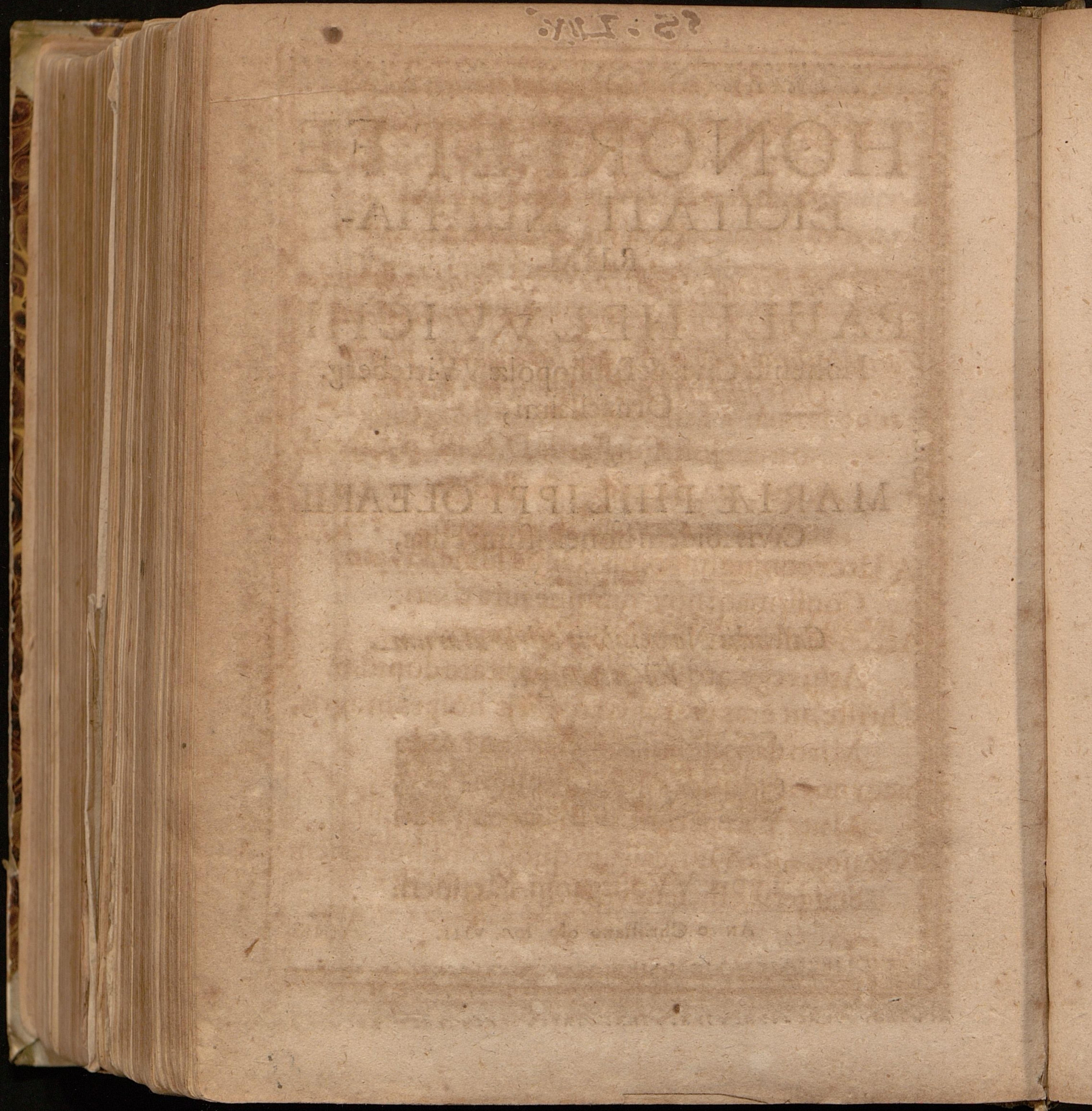
Calendis Novembris celebratarum,
VVitteberge.

Typis VVolffgangi Meisneri.

ANNO Christiano clo. Ioc. VIII.

59

AD SPONSUM

Popularem.

Vota secunda facis; tua Vota secunda secundet
CHRISTUS, uti verè vota secunda sient.
Votib[us] hæc summa boni; sed vos superaddite plura
Quis plus est Otii plus genijq[ue]; sat est.

Joh. Försterus D. & PP. p.t. Acad.
Rector.

A L I U D.

Altor conjugij, sponsis, Deus alme, favetq[ue],
Confirmaq[ue] novi numine jura thori:
Accende illorum feliciā sidera cœptis,
Atq[ue] rege, atq[ue] auge prosperitate domum.
Christe, ut eras gratus Cananæis hospes in agris,
Miro dans sponsis dulcia vina modo:
Sicq[ue] novis adsis, des dona simillima tædis,
Mutans in lætum tristia quæq[ue] statum.
Nec non *πεντηκοστή* DEI, castum quod cordibus ignem
Suggeris, efficiens velle duobus idem:

A 2

Adsis,

Adsis, inq; horum flamarum incendia corde
Suscita, ut has tædas mutuus ardor alat.
Absint Eumenides, absit dissensio cordis,
Adsist pacis opes, adsit amoris opus:
Et velut unanimis, ceu bile alienus ab omni,
Vitam cum socio Turture Turtur agit:
Hæc sic sponsa suo sit sola adstricta marito,
Sic flagret sponsæ sponsus amore suæ.
Et ceu se patula vitis sustentat in ulmo,
Ulmus & impositum gestat amanter onus:
Sic suus uxori vir adhæreat, ipsa marito,
Suaviter alterius portet & alter onus.
Et sic Nestoreos placidè vivatur ad annos,
. Sentiat & placidas tota propago vices.

*Jacobi Martini, p. t. Decani
Fac. Phil.*

A L I U D.

AT tu, (sit modus) inficetiorum
Chartarum sat habes tua taberna
Jucundissime Paule, nuptiali
Nostra ne sit opus tibi papyro.
Has ajo Volusi, Tanusijq;

Char-

Chartas, Artocreæq; & Vtricelli:
Quas Petroniades solutus inter
Nitendum legat, & releget, unde
Messes Assyriæ exsulant opimæ.
Quæ si non tibi sunt sat, obtuenti
Olim Flavius ore quo solebat:
Quantum commoditatis hac papyri
Tam parvæ tenuisq; futilisq;
Quæso allegoris evolutione?

Adamus Th. Siberus Orat. P.

A L I U D.

E RGO ad Vota secunda, PAULE, transis,
Postquam prima suum fidere pactum?
Primum Carmine non-Professor olim
Recordor celebrare: nunc Professor
Secundum celebro; sed (ecce) valdè
Pauxillo: velut Euclionis hæres,
Qui Lari sale tusculeque fecit.

Pauxillum, at tumidum calore Votis est:
Quod velit Deus estimare magni.
Ut, quæ Vota paras secunda, PAULE,
Sic sint usque tuis secunda votis,
Ut sit nulla cupido T E R T I O R U M.

Frid. Taubmanus.

A 3

ALIUD

A L I U D.

Sic amat alternis vitam post funera, risum
Post lacrimas, post fel dare dulce Deus.
Ereptam satis eluxti jam Paule maritam:
Nunc Sponsæ exulta lætus amore novæ.

Johannes VVanckelius.

A L I U D.

Vulnerat & sanat Dominus; benè utrumq; ope-
ratur.

Nam bonus & sapiens, qui benè cuncta facit.
Non né ita, SPONSE? tibi nè Deus moriente maritâ
Infligit vulnus cordis ad usq; sinum?
Heu dolor! heu vulnus, vix tūm sanabile visum:
Cordis enim vulnus vix medicamen habet.
Sed, (cœptum ô benè,) nunc rectū medicamen adeptus
Gaudes, & solvis debita vota DEO.
Gaudemus tecum, tecum celebramus JOVAM,
Optantes quævis prospéra, Sponse, tibi.
Namq; tuum in thalamum ingreditur Sponsa,
optima Sponsa,
Optima erit veteris quæ medicina mali.
Huic vive, atq; Deo: sic votum explebitur horis
Omnibus omne tuum: Vive DEO atq; Tue.
M. Elias Ursinus, Delitianus.

A L I U D.

Quod quondam æmulus acrior MELISSI,
Magni scilicet illius Melissi,
TAUBMANUS Clariæ decus Catervæ,
Qui Musas colit omnibus dearum
Modis omnibus elegantiores;
Immò quidquid & elegantiorum
Elegantius elegantiarum est,
SCHÜRERO brevibus metris vovebat:
Hoc idem vovo brevi Phaleuco
HELVVICHI, sator acrior librorum,
Multorum sator immò liberorum.

Quidnam? *Conjugium precor Marito*
Felix: *Conjugium precor Maritæ*
Immò *Conjugium precor MARIAE*
Felix: *auspicio bono ut Mariti*
Mutuis animis ament; amoris
Prodant signaq; liberos, maritos
Uti condecet esse conjugatos.

Hæc sunt, quæ volui, immò quæ valebam:
Hæc sunt, quæ voluit vovere quondam
TAUBMANUS Clariæ decus cohortis,
Quiq;, judice Phœbo & universis

Phœbi

Phœbi Vatibus, in probâ Poësi
Vnus omnibus omnia est POETA.

M. Ioannes VVilkofser Ratisbonensis.

A L I U D.

Sunt aliquid nitidæ gemmæ, Nysæus Hydaspes
Quas expuit; grana aurea
Tagi & purpurei; domus
Tænareis prosunt suffultæ rite columnis;
Ornantq; lænæ murice
Ardentes Tyrio: vxor his
Sed præstat, cuius virtutum magna caterva
Illustrum stipat latus;
Nimirum tenor optimæ
Sacratus vitæ tetro sine crimine mores
Probitas, modestia & pudor,
Ardescens & amor Dei.
Ergo cùm tali & Sponsâ sis, Sponse, potitus;
Tremat tuum cor gaudio
Ingenti; & velut adsolet
Vlmum complecti vitis, Conchæ atq; cohærent
Juncto ote: fixa sic tua
Sint labris labra Sponsulæ.
A vestro thalamo discedat ad vltima Baætra
Erinnys, atrum toxicum
Castis mentibus inferens,
Ad Scythicos abeant fines nigra jurgia, & iræ;
Pax aurea & vestro advolet
Alis suavisonis toro.
Nec rabidæ quatiat sortis vos atra procella
Felicitatis comprecor
Vnquam de stabili gradu.
Vota mea hæcce ferant rapidi ne flamina Cauri
Vacuas in auras irrita,
Da, quæso, Deus optime.

Martinus Kirchofius Iessenus Saxo.

F I N I S.

Be 231.
8°

96.

56.

VD77

Farbkarte #13

ss: LIX.

61

59

HONORI ET FELICITATI NUPTIARUM

PAULI HELVVICHII

Hohenst. Civis & Bibliopolæ VVitteberg.
Ornatissimi,

E T

MARIÆ PHILIPPI OLEARII,

Civis ibidem honestissimi Filiæ,

Virginis:

*Calendis Novembribus celebratarum,
VVittebergæ.*

Typis VVolffgangi Meisneri.

ANNO Christiano clo. Icc. VIII.

